

UVODNI BIBLIJSKI REDCI

Drugo tromjesečje 2018.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju
na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama
i u malim skupinama, temelje se na riječima
Duha proroštva iz knjige Ellen G. White,
Naš brižni Otac, Znaci vremena, Zagreb 2013.

Neka ove nadahnute i poučne misli,
uz nekoliko prethodnih riječi pozdrava,
posluže kao uvod u bogoslužje.

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2018.
Za internu uporabu

7. travnja 2018.

Prednost da budemo sigurni

“Po tome ćemo poznati da smo od istine i pred njim umiriti svoju savjest.” (1. Ivanova 3,19)

Željela bih naglasiti našim mladićima i djevojkama potrebu da utvrde svoj poziv i svoj izbor. Pozivam ih da ne čine ništa nasumično ili nesigurno kada su u pitanju njihovi vječni interesi. Ako se budu tako ponašali, izgubit će sreću, mir, utjehu i nadu u ovom životu, ali će izgubiti i svoju vječnu baštinu.

Moji mladi prijatelji, vi se trebate pojaviti na sudu, ali Kristovom milošću možete biti poslušni Božjim zapovijedima i svakodnevno razvijati čvrstinu i snagu karaktera, pa zato ne trebate doživjeti poraz ili se obeshrabriti. Božanska milost u obilnoj je mjeri osigurana svakoj duši tako da se može upustiti u bitku i izići iz nje kao pobjednik. Nemojte biti tromi, nemojte varati sebe da se možete spasiti iako hodite u skladu s prirodnim sklonostima svojega karaktera — da možete dopuštati da vas nosi matica svijeta, da možete popuštati sebi i zadovoljavati sebe, a ipak biti sposobni oduprijeti se silama zla u vrijeme krize, da možete izići kao pobjednici kad se bitka rasplamsa. ...

Moji mladi prijatelji, molite li se? Upućujete li molitve da steknete čiste misli, svete želje, neporočno srce i čiste ruke? Vježbate li svoje usne da pjevaju hvalu Bogu, nastojite li izvršavati Božju volju? To je vrsta obrazovanja koja će vam biti od velike koristi, jer će vam pomagati u oblikovanju karaktera sličnog Kristovom. (*Youth's Instructor*, 7. studenoga 1895.)

Nemojte sjedati u Sotoninu udobnu fotelju niti govoriti da nema smisla da se borite, da ne možete prestati griješiti, da u sebi nemate snage da pobijedite! U vama doista nema snage osim Kristove, ali je vaša prednost da imate Krista koji vjerom prebiva u vašem srcu, i On može pobijediti grijeh u vama, kada se pridružite Njegovim naporima. ... Vi možete postati živa poslanica koju znaju i čitaju svi ljudi. Vi ne smijete biti mrtva slova, već živa, svjedočeći svijetu da Isus ima moć da vas spasi. (*Youth's Instructor*, 29. lipnja 1893.)

14. travnja 2018.

Bog traži našu vruću ljubav

“Nitko ne može služiti dvojici gospodara, jer ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti, ili će uz jednoga pristajati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu!” (Matej 6,24)

Jedna od najistaknutijih značajki zemaljskih stanovnika u Noino vrijeme bila je njihova izrazita svjetovnost. Oni su od jedenja i pijenja, kupovanja i prodavanja, ženidbe i udaje načinili svoj najvažniji životni cilj. Jest i piti nije grijeh, već ispunjavanje dužnosti, ako to što je zakonito ne prijeđe u krajnost. ... Sam Bog je uspostavio brak kada je Evu predao Adamu. Svi Božji zakoni čudesno su prilagođeni čovjeku i usklađeni s čovjekovom naravi. Grijeh prepotopnih stanovnika sastojao se u izopačavanju onoga što je samo po sebi bilo dopušteno. Oni su iskvarili Božje darove služeći se njima da zadovolje svoje sebične želje.

Pretjerana ljubav i odanost prema onome što je samo po sebi dopušteno pokazala se pogubnom za tisuće i tisuće duša. Pitanjima od neznatne važnosti posvećuje se intelektualna snaga koja bi trebala biti potpuno posvećena Bogu. Uvijek se moramo čuvati da ne odemo u krajnost s onim što je dopušteno ako se pravilno upotrebljava. Mnoge, mnoge duše su izgubljene zato što su zaokupljene onim što je, ako se pravilno koristi, bezazleno, ali što, kada se izopači i zloupotrijebi, postaje grešno i ponižavajuće. (*Manuscript 24, 1891.*)

Ako neprestano mislimo o onome što spada u ovaj život i ako stalno nastojimo što više steći, mi ne možemo svoje misli usmjeriti prema onome što je nebesko. Sotona se trudi naš um odvojiti od Boga, naše misli zaokupiti modom, običajima i zahtjevima svijeta i tako nas izložiti bolesti i smrti. ...

Na ovom se svijetu trebamo osposobiti za uzvišeniji svijet. Bog nam je povjerio darove i On očekuje od nas da se svojim sposobnostima poslužimo tako da pomažemo bližnjima i da im budemo na blagoslov. On traži našu najtopliju ljubav, naše najuzvišenije snage. (*Manuscript 29, 1886.*)

21. travnja 2018.

Uzdignimo se iznad magle sumnje

***“Budite hrabri i jaka srca, svi koji se u Jahvu uzdate!”
(Psalam 31,25)***

Čak i kršćani s dugogodišnjim iskustvom često su izloženi napadima najstrašnijih sumnji i kolebanja. ... Ne smijete na temelju takvih iskustava pomisliti da je vaš slučaj beznadan. ... Uzdajte se u Boga, imajte povjerenja u Njega i oslonite se na Njegova obećanja. (*Letter 52, 1888.*)

Kada vam se đavao približi sa svojim sumnjama i nevjerovanjima, zatvorite mu vrata svojega srca. Zatvorite svoje oči da se ne zadržavaju na paklenim sjenkama. Podignite svoj pogled prema Nebu, promatrajte ono što je vječno i imat ćete snage za svaki trenutak. To kušanje vaše vjere dragocjenije je od zlata. ... Ono vas osposobljava da bijete Gospodnje bitke.

Sotona se povezuje sa svakim tko se želi povezati s njim. Ako uspije zadobiti nekoga tko ima duboko vjersko iskustvo, takav postaje njegov najuspješniji predstavnik u približavanju upravo takvim ljudima i u nastojanju da i njihova srca zarazi nevjerovanjem. Vi ne možete sebi dopustiti da ikakve sumnje prodru u vaše misli. Nemojte pričinjavati nikakvu radost đavolu, govoreći o teškim teretima koje morate nositi. Svaki put kada to činite, Sotona se raduje što vas je uspio staviti pod svoju vlast i navesti da zaboravite na Isusa Krista, svojeg Otkupitelja. ...

Mi ne trebamo govoriti o svojim sumnjama i nevoljama, jer one postaju veće svaki put kada o njima govorimo. Svaki put kada govorimo o njima, Sotona postiže pobjedu. Ali kada kažemo: “Održavanje svoje duše povjerio sam Njemu kao vjernom Svjedoku!” — svjedočimo da smo se predali Isusu Kristu bez ikakvog ustručavanja, i tada nam Bog daje svoje svjetlo i mi se radujemo u Njemu. (*Manuscript 17, 1894.*)

Duša koja ljubi Boga uzdiže se iznad magle sumnje; ona stječe blistavo, široko, živo iskustvo, postaje krotka i slična Kristu. Takva duša je predana Bogu, sakrivena s Kristom u Bogu. (7 SDA BC 907)

28. travnja 2018.

Sačuvajmo poštenje

“Tako i vi smatrajte sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu! Dakle, neka više ne vlada grijeh u vašem smrtnom tijelu, tako da vas podvrgne njegovim požudama!” (Rimljanima 6,11.12)

Neki smatraju da je pitanje grijeha uglavnom tako nevažno da nemaju nikakvu obranu protiv upadanja u grijeh niti protiv njegovih posljedica. ...

Ako i za trenutak pomislite da će Bog olako postupati prema grijehu, ili da će dopustiti neke mogućnosti i iznimke kako biste mogli ići dalje i nesmetano griješiti i da duša neće trpjeti nikakve posljedice zbog toga, vi ste pali kao žrtva strašne Sotonine obmane. Svako namjerno kršenje pravednog Gospodnjeg zakona izlaže vašu dušu silnim napadima Sotone.

Kada vaša savjest izgubi svoju besprijekornu osjetljivost, vaša duša postaje Sotonino bojno polje; javlja se dovoljno sumnji i strahovanja da paraliziraju vaše snage i da vas gurnu u obeshrabrenje. ...

Imajte na umu da kušnja sama po sebi još nije grijeh. Imajte na umu da bez obzira na težinu okolnosti u kojima se čovjek može naći, ništa ne može oslabiti njegovu dušu dok god ne popusti kušnji, dok god čuva svoju besprijekornost. Interesi koji su od najvišeg životnog značenja za vas, povjereni su vam na čuvanje. Nitko ih ne može oštetiti bez vašeg pristanka. Sve sotonске legije ne mogu vas raniti sve dok ne otvorite svoju dušu Sotoninim vještinama i strijelama. Vaša propast se nikada ne može dogoditi bez vašeg pristanka. Dok god ne dođe do zagađenja vašeg uma, nikakva zagađenost u vašoj okolini ne može vas uprljati ili zagađiti.

Vječni život je dragocjeniji od svega, ili uopće nije dragocjen. Samo će oni koji ulažu ustrajne napore i neumornu revnost, uz žarku želju usklađenu s vrijednošću cilja za kojim trče, zadobiti život koji je sličan Božjem životu. (Letter 14, 1885.)

5. svibnja 2018.

“Dodite k meni svi!”

“Dodite k meni svi koji ste umorni i opterećeni i ja ću vas okrijepiti.” (Matej 11,28)

Mnogi među onima koji čuju ovaj poziv, iako uzdišu za odmorom, nastavljaju svojim trnovitim putem pritiskajući svoj teret čvrsto uz svoje srce. Isus ih ljubi i želi ponijeti njihov teret i njih same u svojem snažnom naručju. On bi uklonio njihova strahovanja i nesigurnosti koje im oduzimaju mir i odmor; ali prvo oni moraju doći k Njemu i povjeriti Mu tajne boli svojeg srca. ...

Ponekad povjeravamo svoje nevolje ljudskim ušima, govorimo o svojim teškoćama onima koji nam ne mogu pomoći, a ne povjeravamo ih Isusu koji naše žalosne putove može zamijeniti putovima radosti i mira. ... On nam nudi svoje prijateljstvo, želi hoditi s nama na svim našim teškim životnim putovima. On nam kaže: “Ja sam Gospodin Bog tvoj, hodi sa mnom i obasjat ću tvoje putove svjetlom.” Isus, Veličanstvo Neba, želi uzdići do prijateljstva sa sobom sve one koji k Njemu dolaze sa svojim teretima, svojim slabostima, svojim brigama. ...

Naša je prednost da svakoga dana spokojno, blisko i radosno hodimo s Isusom. (*Signs of the Times*, 17. ožujka 1887.)

Odmor ćemo naći kada odbacimo svako samoopravdanje, svako zaključivanje na temelju sebičnih gledišta. Potpuna predaja samoga sebe, prihvaćanje Božjih putova, tajna je savršenog počivanja u Njegovoj ljubavi. ... Čini upravo ono što ti je On rekao da činiš i budi siguran da će On učiniti sve što je obećao. ... Jesi li došao k Njemu odbacivši sva svoja neuspješna pomagala, sve svoje nevjerovanje, svu svoju pravednost? Dodi upravo onakav kakav si, slab, bespomoćan, spreman da umreš.

Kakav nam je odmor obećan? To je svijest da je Bog istinit, da nikada neće razočarati nikoga tko dolazi k Njemu. Njegov oporost je potpun i besplatan, dok Njegovo prihvaćanje znači odmor za dušu, počivanje u Njegovoj ljubavi. (*Review and Herald*, 25. travnja 1899.)

12. svibnja 2018.

Vrijeme za razmišljanje

“Već uživa u Zakonu Jahvinu, o Zakonu njegovu misli dan i noć.” (Psalam 1,2)

Vaša posljednja misao uvečer, i vaša prva misao ujutro treba biti posvećena Onome u kome se stječu sve naše nade u vječni život. (*Letter 19, 1895.*)

Izgleda da mnogi žale za vremenom koje su proveli u razmišljanju, u proučavanju Pisma i u molitvi, kao da je tako utrošeno vrijeme bilo izgubljeno. Željela bih da svi možete vidjeti ove činjenice u svjetlu u kojem Bog želi da ih vidite, jer biste tada shvatili da vam je Božje kraljevstvo važnije od svega. ... Kao što napor povećava apetit i daje snagu i zdravu energiju tijelu, tako i pobožni napori dovode do povećanja milosti i duhovne snage.

Vaša ljubav se treba usredotočiti na Boga. Razmišljajte o Njegovoj veličini, Njegovoj milosti i savršenstvu. Neka Njegova dobrota, ljubav i savršenstvo obuzmu vaše srce. Razgovarajte o Njegovoj božanskoj privlačnosti i o nebeskim stanovima koje priprema za one koji su Mu vjerni. Onaj čije su misli upućene Nebu, najkorisniji je kršćanin svima oko sebe. Njegove riječi su korisne i osvježavajuće. One imaju preobražavajuću snagu nad svima koji ih slušaju. (3 SDA BC, 1157)

Postoji stalna potreba da nasamo razgovaramo s Bogom. Mi sami moramo biti prožeti Kristovim Duhom ako Ga želimo predati drugima. Mi se ne možemo boriti sa sjedinjenim sotonskim i ljudskim snagama ako ne provodimo mnogo vremena u razgovoru s Izvorom svake snage. Ima trenutaka kada se moramo odvojiti od zvukova zemaljskih napora i ljudskih glasova i na nekom usamljenom mjestu slušati Isusov glas. Na taj način možemo okusiti Njegovu ljubav i poprimiti Njegov Duh. Tako možemo naučiti razapeti sami sebe. Takvo ponašanje može izgledati nemoguće ljudskom umu. ... “Jer bez mene ne možete ništa učiniti!” — kaže Krist (Ivan 15,5). ... Razmišljanje i iskrena molitva pokrenut će na sveta dostignuća. (*Manuscript 25a, 1891.*)

19. svibnja 2018.

Tražimo Boga svim srcem

“Vratite se u Tvrđavu, izgnanici puni nade, još danas — ja navješćujem — dvostruko ću ti uzvratiti.” (Zaharija 9,12)

Moramo naučiti svoju dušu da se osloni, da se čvrsto osloni na Božja bogata obećanja. Gospodin Isus dobro zna da se mi sami ne možemo oduprijeti mnogobrojnim Sotoninim kušnjama i da nam to postaje moguće jedino ako imamo na raspolaganju božansku snagu koju smo dobili od Boga. On dobro zna da bismo u svojoj ljudskoj snazi sigurno pali. Upravo zato su poduzete sve pripreme da u svakoj potrebi i nevolji možemo uteći u Tvrđavu. ... Svatko od nas mora kao pojedinac pokazati vjeru da bismo od Njega primili ono što nam je obećao.

Bog će nam biti sve što Mu dopustimo da nam bude. Naše mlake molitve, upućene s pola srca, neće nam donijeti odgovor s Neba. O, moramo se uporno i ustrajno moliti! Tražite Gospodina svim svojim srcem. Ljudi ulažu i dušu i ozbiljnost u sve što poduzimaju u zemaljskim poslovima da bi njihovi napori bili okrunjeni uspjehom. S posebnom ozbiljnošću učite se vještini traženja bogatih blagoslova koje je Bog obećao; uz ustrajne, odlučne napore primit ćete Njegovo svjetlo, Njegovu istinu i Njegovu bogatu milost. (*Manuscript 39, 1896.*)

Gladne duše, iskreno vapite Bogu! Borite se s nebeskim silama dok god ne postignete pobjedu. Stavite cijelo svoje biće u Gospodnje ruke, ... i budite Njegovo mило, posvećeno oruđe, pokretano Njegovom voljom, usmjeravano Njegovim umom, nadahnutu Njegovim Duhom. (*Sons and Doughters of God, 105*)

Iznesite Isusu svoje potrebe u iskrenosti svoje duše. Od vas se ne traži da vodite dugačke bitke s Bogom ili da Mu držite propovijedi, već iz srca koje je žalosno zbog svojih grijeha, recite: “Spasi me, Gospodine, ili ću propasti!” Ima nade za takve duše. One će tražiti, one će pitati, one će kucati i one će naći. Kada Isus skine teret grijeha koji slama dušu, vi ćete iskusiti blagoslovljenost Kristovog mira. (*Manuscript 29, 1896.*)

26. svibnja 2018.

Ponizna, usrdna molitva

“Ilija je bio čovjek koji je patio kao i mi; usrdno je molio da ne bude kiše, i nije pala na zemlju za tri godine i šest mjeseci. Zatim je ponovo molio, pa je nebo dalo kišu, i zemlja je donijela svoj rod.” (Jakov 5,17.18)

U Ilijinom iskustvu dane su nam važne pouke. Kada je na brdu Karmelu uputio svoju molitvu za kišu, njegova vjera bila je stavljena na ispit, ali je on ustrajao u upućivanju svojeg zahtjeva Bogu. (2 SDA BC 1034)

Sluga je stražario dok se Ilija molio. Šest puta se vraćao sa straže govoreći: “Nema ničega, nema oblaka, nema ni znaka kiše.” Ipak, prorok se nije prepustio obeshrabrenju. Nastavio je ispitivati svoj život, da bi vidio gdje je propustio hvaliti Boga. ... Dok je ispitivao svoje srce, izgledalo je kao da postaje sve manji i manji, po svojoj vlastitoj procjeni i u Božjim očima. Izgledalo mu je da je postao ništa i da je Bog sve, i kada je stigao do odluke da će se odreći sebe i istodobno prionuti uz Spasitelja kao svoju jedinu snagu i pravednost, dobio je odgovor. Pojavio se sluga i rekao: “Eno se oblak, malen kao dlan čovječji, diže od mora.” (1. o kraljevima 18,44)

Mi imamo Boga čije uho nije zatvoreno za naše molbe; i ako poslušamo Njegovu riječ, On će odati priznanje našoj vjeri. On želi da sve svoje interese isprepletimo s Njegovima i onda će nas sigurno blagosloviti; a pošto dobijemo blagoslov, nećemo slavu pripisati sebi, već ćemo svu slavu odati Bogu. Bog ne uslišava sve naše molitve prvoga dana kada smo Ga prizvali, jer kada bi to učinio, smatrali bismo da uvijek imamo pravo na sve Njegove blagoslove koje izliva na nas i na Njegovu naklonost. Umjesto da ispitujemo svoje srce da vidimo njegovujemo li bilo kakvo zlo, odajemo li se bilo kakvom grijehu, mi bismo postali nemarni i ne bismo shvatili da ovisimo o Njemu. ...

Ilija se ponizio dok nije došao u stanje da slavu više ne pripisuje sebi. To je stanje kada Gospodin čuje naše molitve, jer ćemo tada svu slavu odati Njemu. (2 SDA BC 1034)

2. lipnja 2018.

Čuvajmo srce

***“A surh svega, čuvaj svoje srce, jer iz njega izvire život.”
(Izreke 4,23)***

Marljivo čuvanje srca bitno je za zdrav rast u milosti. Srce u nepreporođenom stanju je boravište nesvetih misli i grešnih strasti. Kada bude dovedeno u pokornost Kristu, ono se djelovanjem Svetoga Duha mora očistiti od svake nečistoće. To se djelo ne može obaviti bez čovjekovog pristanka.

Kada duša bude očišćena, dužnost je kršćanina da je sačuva neokaljanom. Izgleda da mnogi misle da Kristova vjera ne poziva na odbacivanje svakidašnjih grijeha, na kidanje okova navika koje su dušu držale u ropstvu. Oni odbacuju neke navike koje je osudila njihova savjest, ali ne predstavljaju Krista u svojem svakidašnjem životu. Oni ne unose sličnost Kristu u dom. Ne pokazuju promišljenost i brižljivost u izboru svojih riječi. Prečesto izgovaraju osorne, nestrpljive riječi, riječi koje pokreću najgore strasti ljudskog srca. Takvima je nužna stalna Kristova prisutnost u srcu. Jedino u Njegovoj snazi oni mogu čuvati stražu nad svojim riječima i djelima.

U djelu čuvanja srca moramo ostati jednako u molitvi, neumorni u izlaženju pred prijestolje milosti da tražimo pomoć. Oni koji su uzeli ime kršćana trebaju izlaziti pred Boga u iskrenosti i poniznosti, moleći za pomoć. ... Kršćanin ne može uvijek biti na molitvi, ali njegove misli i želje mogu uvijek biti usmjerene prema Nebu. (3 SDA BC 1157)

Ako vaše srce uvijek bude na Nebu, to će dati životnu snagu svim vašim vrlinama i unijeti život u sve vaše dužnosti. Discipliniranjem uma da se bavi onim što je na Nebu, unijet će se život i ozbiljnost u sve vaše pothvate. Naši naponi su mlaki, i mi polako trčimo u svojoj kršćanskoj utrci, pokazujemo nemarnost i tromost, jer tako malo cijenimo nebesku nagradu. Mi smo patuljci u duhovnim dostignućima. Prednost je i dužnost kršćanina da raste u spoznaji Božjega Sina, u “savršena čovjeka”. (3 SDA BC 1157)

9. lipnja 2018.

Dvorovi svetog života

“Vi ste, naprotiv, ‘izabrani rod, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod određen za Božju svojinu, da razglasite slavna djela’ onoga koji vas pozva iz tame u svoje divno svjetlo.” (1. Petrova 2,9)

Kristova crkva na Zemlji djeluje usred moralne tame nevjerna svijeta, koji gazi Gospodnji zakon. Ali njezin Otkupitelj, koji je platio njezin otkup cijenom svoje dragocjene krvi, učinio je sve što je bilo nužno da Njegova Crkva postane preobraženo Tijelo, prosvijetljeno Svjetlom svijeta, obasjano slavom Emanuela. Blistave zrake Sunca Pravednosti, koje odsjajuje Njegova Crkva, prikupit će u Njegov tor svaku izgublenu, zalutalu ovcu koja će doći k Njemu i naći utočište u Njemu. One će naći mir, svjetlo i radost u Onome koji je mir i pravednost zauvijek. (*Letter 9a*, 1891.)

Vjernici Crkve trebaju kao pojedinci učiniti da svjetlo Božje ljubavi blistavo zasja u njihovoj duši, da bi moglo obasjati i druge. Previše toga je stavljeno na kocku da bismo mogli dopustiti da nas obuzme duhovna obamrlost. Čuvajmo se da ne izgubimo želju za vjerskim službama i vjerskim dužnostima. Borimo se odlučno protiv tromosti duše koja se pokazala kobnom za rast, pa čak i za sam život kršćanina. Samo će ona Crkva biti napredna i zdrava čiji vjernici ulažu aktivne osobne napore da čine dobro drugima, da spašavaju duše. To će biti stalan poticaj za svako dobro djelo. Takvi će se kršćani truditi mnogo ozbiljnije za svoje spasenje. Uspavane energije će se probuditi, cijela duša nadahnuta nesavladivom odlučnošću da stekne Spasiteljevu pohvalu i ponese pobjednički vijenac. (*Signs of the Times*, 12. siječnja 1882.)

Krist je od svoje crkve načinio prekrasan hram za Boga. “Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana radi mene, tu sam ja među njima” — izjavio je On (Matej 18,20). Njegova Crkva je dvor svetog života, ispunjena mnogim darovima, nadahnuta Svetim Duhom. Nebo je odredilo odgovarajuće dužnosti svakom vjerniku Crkve na Zemlji i svi trebaju pronaći svoju sreću u sreći onih kojima pomažu i koje blagoslivljaju. (*Signs of the Times*, 1. ožujka 1910.)

16. lipnja 2018.

Božji osmijesi

“Gospodnji blagoslov obogaćuje, i ne prati ga nikakva muka.” (Izreke 10,22)

Ništa nam ne može donijeti istinsko dobro bez Božjeg blagoslova. Ono što Bog blagoslivlja doista je blagoslovljeno. Upravo zato je “bolje je i malo u pravednika no golemo blago u zlotvora” (Psalam 37,16). Malo, uz Božji blagoslov, mnogo je djelotvornije i dalje dopire. Božja milost će učiniti da malo postigne mnogo. Kada se posvetimo poslovima Božjega kraljevstva, Bog će se posvetiti našim poslovima. (*Letter 8, 1873.*)

Gospodin nam je dao dragocjene blagoslove u skromnim cvjetovima u polju, u mirisu koji tako godi našim osjetilima. On je svaki cvijet obojio ljepotom, jer je veliki Umjetnik. Onaj isti koji je stvorio prekrasna djela u prirodi, učinit će daleko veća djela za dušu. Bog je ljubitelj ljepote i On će ukrasiti naš karakter svojim bogatim vrlinama. On će učiniti da naše riječi postanu mirisne kao cvjetovi u polju. On nam daje blagoslove brinući se svakog dana za naše tjelesne potrebe. I sam kruh koji jedemo ima na sebi lik i natpis križa. (*Letter 97, 1895.*)

Samo su oni istinski blagoslovljeni čija je osnovna briga da sebi osiguraju blagoslove koji hrane dušu i ostaju vječno. Naš Spasitelj nam kaže: “Zato najprije tražite kraljevstvo Božje i njegovu pravednost, a to će vam se nadodati!” (Matej 6,33) Bog se brine o nama, čak i za izlivanje svojih zemaljskih blagoslova na nas. Naše zemaljsko dobro ne izmiče pozornosti našeg nebeskog Oca. On zna da mi imamo potrebe takve vrste. ... Kada se Bog nasmiješi na naše napore, to nam vrijedi više od bilo kojeg zemaljskog dobitka. (*Letter 8, 1873.*)

Svako izbavljenje, svaki blagoslov koji je Bog u prošlosti dao svojem narodu treba ostati svjež u sjećanjima kao siguran залог daljnjih i bogatijih, sve većih blagoslova koje imamo prednost primiti. (4 SDA BC 1183.)

Nema granice blagoslova koje primamo. (7 SDA BC 906)

23. lipnja 2018.

Oči vjere

“Da vam dadne prosvjetljene oči vašeg srca da uvidite koliko nadu pruža njegov poziv, koliko bogatstvo slave krije njegova baština među svetima.” (Efežanima 1,18)

Ni najveća sposobnost uma neće niti može zamijeniti istinsku jednostavnost ili iskrenu pobožnost. Bibliju možete proučavati kao svaku drugu granu ljudske znanosti; ali je njezina ljepota, dokaz njezine snage da spasi dušu koja vjeruje, lekcija koja se tako nikada ne može naučiti. Ako se Riječ ne primijeni u životu, mač Duha nikada neće probiti neobraćeno srce. Ono će biti obavijeno poetičnim izmišljotinama. Sentimentalizam će toliko obuzeti srce da ono neće moći u dovoljnoj mjeri osjetiti istančanost oštrice duhovnog mača koji probija i uklanja grešne visine na kojima se slavi čovjekovo “ja”. ...

Oči razuma moraju biti prosvjetljene, a um i srce dovedeni u sklad s Bogom, koji je istina. Onaj koji Isusa promatra očima vjere ne vidi nikakvu slavu u sebi, već slavu Otkupitelja koja mu je obasjala um i srce. Pomirenje Njegovom krvlju je obavljeno, i odbacivanje grijeha ispunjava srce zahvalnošću.

Opravdajući se u Kristu, primatelj istine naveden je da se potpuno preda Bogu, dobiva pravo da bude primljen u Kristovu školu da bi mogao učiti o Onome koji je krotak i smjeren u srcu. Poznavanje Božje ljubavi obasjava njegovo srce. On uzvikuje: “O, kakve li ljubavi! Kakvog li davanja časti ljudskom rodu!” Hvatajući se vjerom za bogata obećanja, postaje dionik božanske naravi. Budući da je iz srca izbacio svaku sebičnost, u njega teče voda života; Božja slava blista iz njega. Neprestano gledajući na Isusa, ljudsko se gubi u božanskom. Neprestano se mijenja i postaje sličan Njemu. ... Ljudski karakter se preobražava u božanski. (Nedatirani *Manuscript 12*)

Krist gleda na svoj narod u njegovoj neporočnosti i savršenstvu kao na nagradu za sva svoja stradanja, za svoje poniženje, za svoju ljubav i kao na dopunu svoje slave — Krist, veliko središte iz kojeg zrači sva slava. (4 SDA BC 1180)

30. lipnja 2018.

Rastimo u milosti

“Štoviše, rastite u milosti i pravoj spoznaji našega Gospodina, Spasitelja Isusa Krista! Njemu slava sada i do vječnosti! Amen.” (2. Petrova 3,18)

Kako bismo mogli rasti u milosti? To će biti moguće samo kada svoje srce ispraznimo od svojega “ja” i ponudimo ga Nebu da bude oblikovano po božanskom Uzoru. Mi možemo uspostaviti vezu sa živim kanalom svjetla; možemo se osvježavati nebeskom rosom, pljuskovi s Neba mogu se spustiti na nas. Kada prihvatimo te Božje blagoslove, moći ćemo primiti i veću mjeru Njegove milosti. (7 SDA BC 947)

Kao mala djeca trebamo sjesti kraj Isusovih nogu i učiti od Njega... Ne smijemo dopustiti da nam prođe ijedan dan bez stjecanja novog znanja i na zemaljskom i na duhovnom području. Ne smijemo sebi postavljati nikakve graničnike koje ne bismo bili voljni izvaditi i pomaknuti naprijed, bliže visinama za koje se nadamo da ćemo ih dosegnuti. Najveće obrazovanje dostići ćemo kada podučimo svoj um da svakoga dana napreduje sve dalje. Završetak svakog dana mora nas naći korak bliže nagradi koja čeka pobjednika. Iz dana u dan naše razumijevanje treba sazrijevati. Iz dana u dan trebamo donositi odluke koje će nam osigurati bogatu nagradu u ovom životu i u životu koji će doći. Gledajući svakodnevno na Isusa, mi ćemo odlučno napredovati i u zemaljskom i u duhovnom znanju.

Kraj svemu je blizu. Ono što smo učinili ne smije staviti točku na naše djelo. Zapovjednik našeg spasenja govori: “Napredujte! Dolazi noć, kad više nitko neće moći raditi!” Mi se ne prestano moramo usavršavati u svojoj korisnosti. Naš život mora uvijek biti podložen Kristovoj sili. Naše svjetiljke trebaju uvijek svijetliti punim sjajem. ... Onaj koji sebe uvijek stavlja na takvo mjesto gdje ga Bog može prosvjetliti, napreduje ... od praskozorja do punog podnevnog sjaja. (*Moj život danas*, str. 113)

“Ljudi ne dolaze u zajednicu s Nebom tražeći neko sveto brdo ili hram. Vjera se ne smije ograničiti na vanjske oblike i obrede. Vjera koja dolazi od Boga jedina je vjera koja vodi k Bogu. Da bismo Mu pravilno služili, moramo biti rođeni od božanskog Duha. To će očistiti srce i obnoviti um, omogućavajući nam da bolje upoznamo i više volimo Boga. To će nam dati dragovoljnu poslušnost svim Njegovim zahtjevima. To je pravo bogoslužje. To je plod djelovanja Svetoga Duha. Svaku iskrenu molitvu Duh oblikuje i Bog prima takvu molitvu. Kad god duša čezne za Bogom, pokazuje se djelovanje Duha i Bog će se otkriti takvoj duši. Bog traži takve poštovatelje. On čeka da ih primi i da ih učini svojim sinovima i kćerima.”

(Ellen G. White, *Isusov život*, 139)

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com